

RECULL DE PREMSA

21/11/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

23

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
21/11/14	LA FISCAL PROVINCIAL CREU QUE S'AGITA L'APARENÇA D'INSURRECCIÓ DE FISCALS / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	5	1
21/11/14	ELS FSCALS MINIMITZEN LA CRISI PER LA QUERELLA A MAS / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	6	2

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
21/11/14	LA REVOLUCIÓN DE LA PEQUEÑA PANTALLA / LA RAZON	9	1
21/11/14	Pepe Eliashev (1945 2014), UN PERIODISTA DE EXCELENCIA / ABC (EDICION NACIONAL)	10	1
21/11/14	EL CONGRÉS APROVA LA REFORMA FISCAL QUE ENTRARÀ EN VIGOR EL 2015. Les televisions i ràdios públiques es deduiran l'IVA / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	11	1
21/11/14	CATALUÑA 2014: EL AÑO A VISTA DE UNA TREINTENA DE FOTOPERIODISTAS / ABC (EDICION CATALUÑA)	12	1
21/11/14	EL WORLD PRESS PHOTO MIRA CAP A CASA / REGIO 7	13	1
14/11/14	FOTOPERIODISME / SE7ACCENTS	14	1
21/11/14	LA VUELTA DE LA PUBLICIDAD A TVE PUEDE ALIVIAR LA PRESIÓN FISCAL DE LAS 'TELECOS' / EL ECONOMISTA	15	1
21/11/14	ACLARACIÓN ANTE LA SOLICITUD JUDICIAL DE PEDRO J. RAMÍREZ / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	16	1
21/11/14	LES TELEVISIONS AUTONÒMIQUES PODRAN TORNAR A DESGRAVAR L'IVA / ARA	17	1
21/11/14	EL FESTIVAL ZOOM AMPLIA ELS HORITZONS / EL PUNT AVUI	18	1
21/11/14	L'EDITORIA D'EL MUNDO DIU QUE NO HA CENSURAT PEDRO J. RAMÍREZ / REGIO 7	19	1
21/11/14	QUAN LA DESTITUCIÓ ÉS UN HONOR PER ANTONI BASSAS / ARA	20	1
21/11/14	POLÈMICA 30.000 FIRMES EXIGEIXEN A TVE QUE ENTREVISTI PABLO IGLESIAS / SEGRE	21	1
21/11/14	OFERTA CANINA INAUGURADA A ALEMANYA UNA TV PER A GOSSOS / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	22	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

La qüestió catalana El debat al ministeri fiscal

La fiscal provincial creu que s'agita l'aparença d'insurrecció de fiscals

Malgrat les crítiques, Ana Magaldi diu que no es desmarca dels seus companys del TSJC

SANTIAGO TARÍN
Barcelona

La fiscal provincial de Barcelona, Ana Magaldi, està enfadada. Creu que algú -sense concretar- està interessat que es doni l'aparença d'"actitud insurreccional generalitzada" dels fiscals que exerceixen a Catalunya davant el 9-N. Les discrepàncies entre la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) i la Fiscalia General de l'Estat han existit i han quedat per escrit, però, segons Magaldi, les expressions periodístiques (com "els fiscals catalans s'oposen a") no es corresponen amb la realitat, tot i que a ella, tal com va admetre, no li competeix valorar l'acció penal contra Artur Mas.

Així ho va dir ahir en una compareixença davant els mitjans de comunicació, en què va llegir un comunicat de dos folis i després es va retirar al seu despatx, sense acceptar preguntes i assenyalant que ja havia dit tot el que havia de dir. "Si tenen alguna pregunta, el portaveu de la Fiscalia els l'aclearà", va indicar abans de marxar.

En el comunicat que va llegir Magaldi reconeixia que havia tingut lloc una junta de coordina-

ció a la Fiscalia Provincial, tal com va informar ahir *La Vanguardia*, sol·licitada, va afegir, "amb caràcter d'urgència i per escrit, firmat, per tretze fiscals", i que en aquesta junta "es van valorar diversos temes, i "un especialment: el malestar provocat entre molts fiscals de la Fiscalia, que així me l'havien expressat i del qual participo, pels termes de les informacions que han anat apareixent en els mitjans

Magaldi critica els mitjans pel tracte de la querrela pel 9-N, però admet que no és cosa seva valorar-la

de comunicació sobre l'actuació del Ministeri Fiscal" sobre el procés del 9-N.

Magaldi va dedicar un espai a criticar les expressions periodístiques que la disgusten: "Els fiscals catalans es rebel·len, els fiscals catalans contra l'FGE, els fiscals catalans s'oposen a", tots amb relació a les discrepàncies que hi ha hagut realment entre la Fiscalia del Tribunal Superior

Magaldi en la seva compareixença d'ahir davant els mitjans

de Justícia de Catalunya i la Fiscalia General de l'Estat amb relació a la querrela contra Artur Mas, i que ha causat que els dos estaments recorressin a l'Estatut del Ministeri Fiscal per convocar juntes extraordinàries on tractar l'assumpte. Ara bé, per la fiscal provincial, aquestes informacions "han estat creant una aparença d'actitud insurreccional generalitzada que no es correspon de cap manera amb la realitat, però que per la seva reiteració i persistència en el temps em fan pensar que a algun o alguns els devia interessar que es mantingués".

Sembla que el que ha molestat és l'expressió "fiscals catalans" per referir-se als professionals del TSJC, perquè es considera que n'hi ha més, si bé als altres no els afectava la polèmica entorn de la querrela contra Artur Mas pel procés del 9-N.

Després va afegir que "no hi ha un col·lectiu de fiscals catalans que prenguin posicions sobre casos determinats", i tot seguit va reconèixer que a ella no li "correspon en absolut valorar" l'actitud dels fiscals del TSJC. També va afegir: "La resta dels més de 389 fiscals que exercim a Catalunya no hem adoptat cap posició respecte a la interposició de la querrela. No és cert que em desmarqui ni que hagi pretès que altres fiscals es desmarquin de la posició de la Fiscalia Superior de Catalunya".

La compareixença de Magaldi va provocar una nota de protesta del Col·legi de Periodistes, que va criticar que es convoqui una roda de premsa sense admetre preguntes.

DEL CONTENCIÓS A LA DIRECCIÓ

"Bon dia i bona tarda"

■ Natural de Girona i d'ascendència italiana, Ana Magaldi fa tres dècades que és fiscal. El desembre del 2012 va accedir al càrrec de fiscal en cap provincial de Barcelona en substitució de Martín Rodríguez Sol, que al seu torn havia ascendit a fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Abans d'assumir aquest càrrec, Ana Magaldi havia portat els contenciosos administratius de la Fiscalia Provincial, però abans va tenir un paper principal en dos casos que van tenir repercus-

sió mediàtica. Un va ser el primer judici que es va desenvolupar al TSJC, el 1991. No va actuar com a fiscal, però va ser qui va iniciar el procés contra el diputat d'IU Jaume Nualart, que es va acusar per una actuació com a advocat d'ofici. En concret, se'l va portar al banc dels acusats per no haver atès degudament un client. Magaldi va denunciar la mala praxi. Va ser absolt.

El 1992 va acusar a la llavors presidenta de Renfe, Mercè Sala, per la seva actuació anteriorment com

a regidor de l'Ajuntament de Barcelona contra uns apartaments turístics del Poble Sec. Va ser absolta.

Ana Magaldi manté una relació distant amb els mitjans de comunicació. Ahir va ser la seva primera compareixença, en què va desviar les preguntes cap al portaveu de la Fiscalia Provincial. Es va limitar a llegir dos folis que portava escrits. Quan un mitjà li va demanar que repetís el seu raonament en català, va explicar que parlava en castellà en consideració als de fora. "Jo sé parlar català", va dir. "Bon dia i bona tarda". I va marxar.

El pols sobiranista ► El front judicial

Els fiscals minimitzen la crisi per la querrella a Mas

► Torres-Dulce rebutja «un moti» dels seus subordinats a Catalunya

► La fiscal en cap de Barcelona nega que s'hagi produït una «insurrecció»

M. BATALLAS / MADRID
J. G. ALBALAT / BARCELONA

El fiscal general de l'Estat, Eduardo Torres-Dulce, i la fiscal en cap de Barcelona, Ana Magaldi, van negar ahir, en actes diferents, un cisma en la fiscalia per la presentació de la querrella contra el president, Artur Mas, i van rebaixar l'enfrontament a una «discrepància jurídica», segons el cap del ministeri públic. Mentrestant, avui està previst que es presenti l'anunciada querrella contra Mas, la vicepresidenta, Joana Ortega, i la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, per quatre delictes.

La fiscal en cap de Barcelona va convocar ahir els mitjans de comunicació per llegir una declaració, en to aïrat, sense permetre preguntes. El Col·legi de Periodistes de Catalunya va expressar el seu rebuig per la compareixença de Magaldi per no permetre preguntes. «Suposa un menyspreu a la professió periodística», va assenyalar.

Magaldi va reconèixer que es va celebrar, a petició de 13 fiscals, una junta de coordinació dimecres, el mateix dia que es va reunir la junta de fiscals de sala a Madrid. En la reunió de Barcelona es va analitzar el malestar de «molts fiscals» de Barcelona pels «termes de les informacions» que havien aparegut sobre la pugna mantinguda pels membres de la Fiscalia Superior de Catalunya amb el fiscal general de l'Estat sobre l'oposició a actuar contra Mas.

Els partits sobiranistes s'autoinculpen

► Les forces sobiranistes (CiU, ERC, ICV-EUIA i la CUP) van retenir ahir una carta al fiscal general de l'Estat en què s'autoinculpen per ser «mandants i coautors» del procés participatiu del 9-N, en solidaritat amb Artur Mas, Joana Ortega i Irene Rigau. La missiva està firmada per Turull (CiU), Rovira (ERC), Camats (ICV-EUIA) i Fernández (CUP).

Magaldi va renegar la premsa i va assegurar que expressions com «fiscals catalans es rebel·len» o «fiscals catalans s'oposen» han creat «una aparença d'actitud insurreccional generalitzada que en absolut es correspon a la realitat, però que, per la seva reiteració i persistència en el temps, em fa pensar que a algun o alguns devia interessar que es mantingués».

Va insistir a dir que «no existeix un col·lectiu de fiscals catalans que prenguin postura», sinó que la fiscalia superior, en el marc de les seves competències, va adoptar unes decisions que a ella no li «correspon en absolut valorar» i va aclarir que la resta dels 389 fiscals que exerceixen a Catalunya «no han adoptat cap posició» respecte de la querrella contra Mas. «No ens correspon ni ens competeix», va assegurar.

EXAGERACIÓ // Torres-Dulce va titllar d'«exageració» i de falsedat afirmar que a Catalunya hi hagi fiscals «rebels o amotinats». Va defensar l'actuació de José María Romero de Tejada i els altres vuit fiscals dissidents: «Han pres una decisió jurídica». La seva posició la va analitzar la junta de fiscals de sala i va treure la raó als catalans.

El fiscal general va defensar la seva actuació en aquesta crisi al considerar que s'han complert «escrupolosament» els principis que ordenen l'activitat de la fiscalia i que són: «Escollar sempre els fiscals, subjectar-se a la legalitat, comportar-se amb imparcialitat i funcionar sota els principis d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica».

Fons fiscals han revelat que en la reunió celebrada per la cúpula fiscal no es va retreure als col·legues de la Fiscalia Superior de Catalunya la seva actuació. Amb una detinguda anàlisi jurídica, van indicar, es van rebutjar els seus arguments perquè, entre altres coses, van utilitzar jurisprudència que no tenia relació amb aquest cas. «Citaven el cas d'un alcalde que no obeeix una sentència del contenciós i que edifica en una zona en contra de l'opinió del tribunal, i no és el mateix supòsit», van afegir les fonts consultades. ■

RESPOSTA JUDICIAL

Denúncies en marxa

La fiscalia de la província de Barcelona demana als jutges que tramitin les demandes presentades en diferents poblacions per les votacions del 9-N

J. G. A. / BARCELONA
M. B. / MADRID

Els fiscals de la província de Barcelona estan demanant que es tramitin o admetin les denúncies presentades per diferents col·lectius ciutadans i formacions polítiques en diverses poblacions pel procés participatiu del 9 de novembre i que van ser arxivades pels jutjats d'instrucció, segons fonts judicials. Les denúncies van dirigits contra «persones organitzadores» que van impulsar l'alternativa a la consulta, es detallen els centres públics on hi havia urnes, i en diversos no s'esmenta el president de la Generalitat, Artur Mas, que té la condició d'aforat i només pot ser investigat pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC).

Malgrat això, la fiscalia insta els jutges a fer que les admetin o les remetin al TSJC, ja que, segons detalla, «els fets estan sent investigats» per l'alt tribunal català. A aquesta institució ja han arribat més d'una dotzena de denúncies en les quals sí que s'esmenta el president de la Generalitat i que van ser interposades als jutjats de guàrdia de diverses poblacions. El TSJC ha designat

un ponent per a cadascuna i s'han remès al fiscal perquè informi sobre si són favorables a la seva admissió. Després, l'alt tribunal haurà de prendre una decisió.

Segons va confirmar ahir la fiscal en cap de Barcelona, Ana Magaldi, davant les denúncies presentades el mateix dia 9 als jutjats de guàrdia es va emetre un informe en el sentit d'interessar l'admissió a tràmit

Els juristes dubten de fins on pot arribar la querrella que prepara la fiscalia

de les demandes per si «els fets poguessin arribar a tenir rellevància penal» i en el qual es mostrava la seva oposició a les mesures cautelars sol·licitades pels denunciants, entre elles la retirada de les urnes, per ser desproporcionades. Magaldi va precisar que, «d'acord amb el principi d'unitat d'actuació que ens obliga», abans de ser presentat aquest escrit va rebre l'aprovació «expressa» del

fiscal superior de Catalunya i del fiscal general de l'Estat.

Fins al Suprem

Si aquestes denúncies presentades per particulars, col·lectius o formacions polítiques ja susciten conflictes jurídics, la futura querrella de la fiscalia els augmenta, quan el més fàcil hauria estat que el fiscal actués a través dels processos en tràmit. Una gran incògnita és què passaria si el TSJC no admet la querrella de la fiscalia. Aquest fet seria totalment insòlit. En principi, es pot presentar recurs de súplica davant del mateix TSJC. La majoria de juristes consideren que no es pot acudir al Tribunal Suprem, encara que uns altres opinen que sí.

El que sí que tenen clar els juristes és el que pot passar si després de l'admissió de la querrella i la pràctica de diligències s'arxiva el cas. En aquest supòsit, la fiscalia pot recórrer davant el Tribunal Suprem. És a dir, l'assumpte tornaria a estar una altra vegada en mans dels fiscals de sala que dimecres passat van avalar la presentació de la querrella. ■

ALBERT BERTRAN

La fiscal en cap de Barcelona renya la premsa per la querella a Mas.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

La revolución de la pequeña pantalla

En plena efervescencia tecnológica, hoy se celebra el Día Mundial de la Televisión

G. Granda - Madrid

«Dentro del mundo de las comunicaciones, la televisión es una de los protagonistas clave por su influencia cada vez mayor en el proceso de adopción de decisiones, al haber sido los ojos del mundo en muchos conflictos y otras amenazas para la paz y la seguridad, así como por haber llamado la atención de toda la sociedad en importantes cuestiones económicas y sociales». Así reza el comienzo del documento que lanzó la ONU en 1996 para declarar el día Mundial de la Televisión, que se celebra hoy. Desde entonces hasta ahora, la industria ha pasado por muchas revoluciones cada vez más rápidas que están cambiando no sólo los contenidos que se ofrecen, sino también la manera en la que se consumen.

Ha sido en los últimos 10 años cuando los progresos tecnológicos han provocado una metamorfosis en la televisión mundial. A principios de noviembre se celebró el 19º Simposio de Televisión europeo en el que se analizó el futuro del medio. Según Richard Marks, director de investigación de ASI (Advertising Seminars International), a pesar de los cam-

bios, «la mayoría de la gente sigue viendo la televisión en el televisor», y aunque no descartó una revolución digital, «todavía hay mucho que hacer». Manuel Campo Vidal, periodista y presidente de la Academia de las Ciencias y las Artes de Televisión (ATV), es consciente de que «ya no vemos la televisión ni siquiera como hace un año y eso debe tenerlo en cuenta el programador. Los hábitos de la audiencia se desplazan hacia el consumo rápido de contenidos breves». Pero, ¿adónde se dirige la industria? Según un estudio sobre el mercado mundial de la televisión (2006-2020) de ITVE, la crisis económica entre 2006 y 2010 marca el comienzo de una reestructuración del medio por una disminución general de los recursos del sector. A partir de 2010 la televisión se centra en un intento de controlar los gastos. Por lo tanto, el futuro pasa por una desaparición del modelo de negocio tradicional para llegar a la creación de conglomerados paneuropeos integrados.

En España, mayor competencia
El verdadero cambio e impacto en la industria llegará con la progresiva migración de la televisión hacia internet por diversos motivos: los consumidores se encuentran cómodos con el consumo en línea de

Los europeos pasan una media de 236 minutos viendo la televisión

El consumo no disminuye a pesar de la competencia de internet

Hace más de dos años que España superó las cuatro horas de consumo televisivo (243 minutos en 2013). Pero ya no se encuentra en lo más alto de la

escala, en la que destaca Italia (309 minutos), seguida de Portugal (265), Alemania (223), Gran Bretaña (223) y Francia (209). En Norteamérica las

cifras se disparan hasta las 4,45 horas, América Latina está por debajo de nuestro país (3,30 horas) y en Asia ha aumentado hasta las 2,45 horas.

contenidos; cada vez hay más soluciones técnicas para acceder a internet desde el televisor; aumenta exponencialmente el consumo de contenidos en los teléfonos móviles, y mejora de la calidad del video on-line.

«En el Día Mundial, debemos constatar que la televisión sigue siendo el vehículo fundamental de comunicación, información y entretenimiento en España y en todo el mundo», asegura el presidente de la ATV. Y así lo constatan las cifras. Las entidades que agrupan a los principales operadores públicos y privados en Europa (la UER, la Asociación de Televisión Comerciales (ACT), y la asociación de operadores publicitarios, EGTA), han facilitado datos que

apuntan a que el 87% de los europeos ven la televisión a diario y el consumo en la mayoría de los países permanece estable o va a la alza y cada vez a través de más soportes. «La televisión es una historia de éxito en Europa», explicó Magnus Brooke, presidente de ACT y el 40% de los beneficios se reinvierten en contenidos. El cambio de la televisión analógica a la digital se nota en los países en desarrollo, donde la segunda modalidad se ha triplicado en cuatro años. «El medio goza de buena salud y es importante recordarlo en un día como hoy», asegura Campo Vidal. Para conmemorar este día, los diversos organismos europeos han instado a los ciudadanos a que compartan sus mejores momentos televisivos.

España se puede vanagloriar de ser uno de los países del mundo en las que más minutos televisivos se consumen al día por persona, lo que no está reñido con el aumento progresivo de otras opciones, como la televisión por internet o la suscripción a servicios de televisión de pago. La confianza en el medio, según Campo Vidal, es porque «el panorama en nuestro país se enriqueció con la llegada de las cadenas privadas y antes con las autonómicas; hay más pluralidad, otro tipo de programación y mayor competencia, y eso siempre es positivo». En su opinión, «en España se hace una televisión de más calidad de lo que nosotros percibimos, y si uno se da una vuelta por otros países lo comparte».

Pepe Eliashev (1945-2014)

Un periodista de excelencia

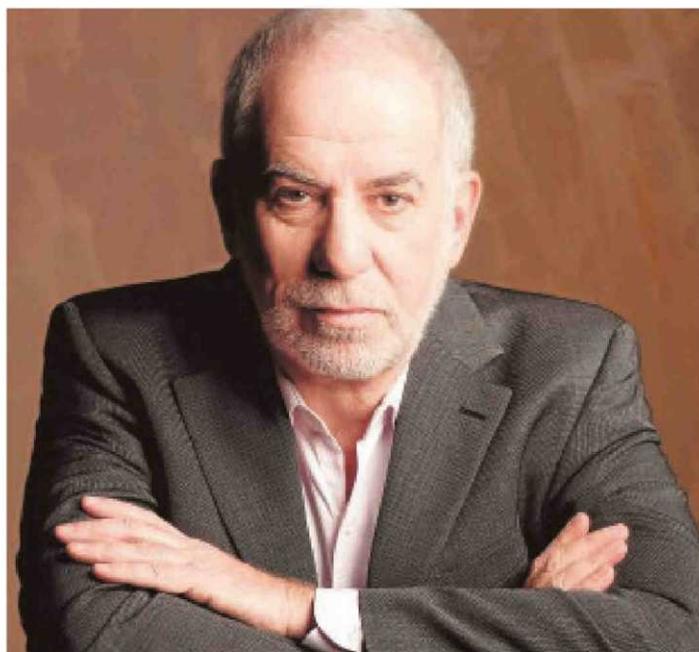
► «Tanto como fue colérico fue odiado. Y, tanto como odiado, respetado y temido»

A José Ricardo Eliashev todos le conocían como «Pepe». Su apellido no era fácil de pronunciar, pero su nombre surgía de forma natural cuando se hablaba de artículos y de análisis político (del bueno). Pepe fue la voz de radio nacional hasta que el «kirchnerismo», por «orden de arriba», -confesaría la encargada de transmitir la noticia-, le puso en la calle.

Antes, durante la última dictadura (1976-83), había conocido el destierro en México, Estados Unidos, Venezuela e Italia. Los paramilitares de la triple A (Alianza Anticomunista Argentina) -creada en la etapa final de Juan Domingo Perón- le seguían los pasos. Así las cosas, que un Gobierno como el del matrimonio Kirchner le enseñara la puerta de salida de su puesto de trabajo resultaba, con su trayectoria, algo menor pero igual... dolía.

La censura de los que todavía tienen el poder, sin proponérselo, le sirvió a Pepe en bandeja sentarse en la mesa de Radio Mitre, la emisora líder de audiencia que abre los brazos a los periodistas que siguen convencidos de que el ojo crítico es un órgano más de la profesión.

El micrófono, como la máquina de escribir primero, el ordenador y la cámara de televisión más tarde, fueron

ABC

una prolongación del cuerpo de este hombre que, por encima de todo, se consideraba, con derecho, un «periodista decente».

Autor de una veintena de libros y cientos o miles de artículos, Pepe era una persona de palabra. En busca de la más adecuada y verdadera, entrevistó sin descanso a los jueces que sentaron en el banquillo a las Juntas Militares. Uno a uno fue sacando los detalles, descubriendo los momentos

ocultos de la historia de Argentina y de aquellos magistrados que tuvieron la valentía de hacer justicia.

El martes, cuando se confirmó que, pese a la intervención de meses atrás, el cáncer de páncreas se lo había llevado, los colegas de bien lamentaron su muerte. El Museo del Holocausto difundió un comunicado donde reconocía su «trayectoria profesional ejercida con valentía, objetividad, conocimiento profundo» y «su permanen-

José Ricardo Eliashev nació el 30 de mayo de 1945 en Buenos Aires, ciudad en la que ha muerto el 18 de noviembre de 2014. Fue un periodista y escritor argentino, director del programa de radio «Esto que pasa». Fue autor de una veintena de libros y miles de artículos.

te compromiso con la vida, la libertad y la memoria» de quien fue «un periodista de excelencia».

Alfredo Leuco, compañero y amigo, una vez más, reconocía su oficio: «Hacía una columna de opinión diaria sin escribirla... Se anotaba tres o cuatro palabras en un papel y a través de eso improvisaba. Me parecía admirable porque lo hacía con una variedad de lenguaje y una profundidad de conceptos realmente impresionantes».

Pepe Eliashev era conocido por su excelente formación intelectual y su perfil pasional, incisivo y certero. La ensayista Beatriz Sarlo lo resumía de este modo: «Tanto como fue colérico fue odiado. Y, tanto como odiado, respetado y temido».

Con el dolor de un argentino, aumentado por su condición de judío, su última gran exclusiva fue destapar el pacto del Gobierno de Cristina Fernández de Kirchner con el de Irán que instrumentó el ministro de Exteriores, Héctor Timerman, otro judío que hubiera preferido no conocer y otra noticia que hubiera deseado no tener que dar.

CARMEN DE CARLOS

El Congrés aprova la reforma fiscal que entrarà en vigor el 2015

L'Executiu rebaixa l'IVA del sector de la flor i despenalitza la venda d'habitatge de segona mà

CONCHI LAFRAYA
Madrid

La reforma fiscal del ministre Cristóbal Montoro va salvar ahir el seu últim escull, en ser aprovada al Congrés. La reforma entrarà en vigor l'1 de gener del 2015 i en ella es va donar llum verda a algunes petites modificacions que el Partit Popular va pactar amb diferents grups parlamentaris al Senat.

Després de passar a la història com el ministre que més va elevar la pressió fiscal als ciutadans en una legislatura, ahir va vendre les bondats de les rebaixes d'impostos, que el Govern va apujar en arribar a la Moncloa. Les modificacions injectaran a la butxaca dels ciutadans 9.000 milions en dos anys. L'argument de Montoro és que "ara es rebaixen els impostos perquè l'economia ho permet". Tota l'oposició crítica aquesta posició i defensa que es fa perquè el 2015 és any electoral.

Fins i tot un dia abans el governador del Banc d'Espanya, Luis

2016, la qual cosa implica que el cost de la reforma de l'impost de societats tindrà un cost per a les arqués públiques d'uns 3.000 milions. Entre les novetats figura que els assalariats que guanyin menys de 12.000 euros a l'any

(1,6 milions) deixaran de tributar. El 72% dels declarants, que presenta rendes inferiors a 24.000 euros a l'any, obtindran una rebaixa mitjana en l'IRPF del 23,5%.

La rebaixa mitjana serà del

19,3% per als contribuents amb una renda inferior a 30.000 euros. La nova tarifa de l'estalvi constarà de tres trams: el primer, fins a 6.000 euros, tindrà una baixada de la tributació del 21% al 20% el 2015, i al 19% el 2016. Des

de 6.000 fins a 50.000 euros, el tipus descenderà fins al 22% el 2015 i al 21% el 2016. I a partir de 50.000 euros el tipus de gravamen se situarà en el 24% el 2015 i en el 23% el 2016. La reforma preveu que es pugui disposar de les aportacions als plans de pensions quan compleixin deu anys.

Per a les empreses, la principal novetat és que l'impost de societats incorpora una baixada de tributació en reduir-se el tipus de gravamen general des del 30% fins al 28% el 2015 i al 25% el 2016. També hi ha modificacions per als autònoms i en les plusvàlues en la venda d'habitatges, accions i joies.●

FLORISTERIES

L'IVA de les plantes i flors baixarà del 21% al 10%

Roses preparades per a Sant Jordi

■ Amb la reforma del PP, el sector de les floristeries va ser un dels més castigats. Ara es fa marxa enrere i es rebaixa l'IVA de les plantes i flors del 21% al 10%. Abans dels canvis empresos per l'actual Govern, suportaven un tipus reduït del 8%. Les patronals del sector a Catalunya han estat clau per promoure aquest canvi. Amb una esmena pactada al Senat entre CiU i el PP, encara que era una reivindicació també constant del PSOE, s'ha aconseguit la rebaixa. Segons Josep Sánchez Llibre, portaveu d'economia de CiU al Congrés, "es recuperaran 20.000 llocs de treball i es reactivarà econòmicament el sector". Fonts del sector apunten que empresaris del nord d'Espanya estaven passant a França a comprar flors, encara que no era legal, i la receptació a Espanya estava caient.

Menjador infantil

SERVEIS DE MONITORS

L'activitat extraescolar estarà exempta d'IVA

■ Una altra de les novetats és que les activitats per als nens en horari extraescolar queden exemptes d'IVA. En el tràmit parlamentari s'han aprovat esmenes perquè els serveis de monitors escolars estiguin exempts d'aquest impost. En concret, queden exempts d'aquest tribut els serveis d'atenció a nens en centres docents en temps interlectiu durant el menjador escolar o a les aules en servei de guarderia fora de l'horari escolar. Sánchez Llibre va explicar que amb aquesta modificació "s'elimina l'increment de costos per a les famílies per prestació de serveis fora de l'horari lectiu, i en conseqüència es permet mantenir uns 25.000 llocs de treball". De nou, gràcies a una esmena del Senat que ahir va ratificar el Congrés per afavorir les economies familiars.

SOLVÈNCIA I LIQUIDITAT

Les televisions i ràdios públiques es deduiran l'IVA

Imatge d'un programa esportiu de TV3

■ Una de les principals novetats que es van donar a conèixer ahir va ser que els ens públics de ràdio i televisió autonòmics a partir del 2015 es podran deduir tot l'IVA suportat. A Catalunya aquesta mesura afecta sobretot TV3 i Catalunya Ràdio. "Salvem de la fallida les ràdios i televisions públiques", va assegurar Sánchez Llibre. Aquesta era una reivindicació recent dels mitjans públics autonòmics, que van veure com Hisenda els prohibia desgravar-se aquest impost. Els governs autonòmics han reduït successivament les partides dels seus pressupostos per a aquests mitjans de comunicació arran de la crisi econòmica. Amb aquest canvi se'ls dona una mica d'aire perquè continuïn funcionant. La valenciana Canal 9 va passar el forrellat i la madrilenya Telemadrid ha quedat en mínims.

Hi ha algunes modificacions en els tres grans impostos: IRPF, Societats i IVA

María Linde, va destacar que "el resultat de la reforma fiscal dependrà de com vagi l'economia".

Segons els càlculs del Govern, el cost receptor de les modificacions en la reforma de l'IRPF ascendirà entre el 2015 i el 2016 a 5.981 milions i en l'impost sobre la renda de no residents (IRNR) a 110 milions, que junts sumen 6.091 milions. Dels 5.981 milions, 3.366 correspondrien al proper any i 2.615 al 2016.

L'Executiu considera que la reforma retornarà 9.000 milions als contribuents entre el 2015 i el

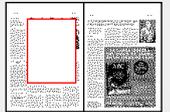

Foto de familia de todos los fotógrafos participantes en el proyecto

JORGE REPRESA

Cataluña 2014: el año a vista de una treintena de fotoperiodistas

► La exposición «1Día1Foto» recorre el año en imágenes en el Arts Santa Mónica

M. GÜELL
BARCELONA

31 fotógrafos, 364 fotografías. La plana mayor de los reporteros gráficos que trabajan en Cataluña ha aceptado el reto de retratar el día a día de esta comunidad en un año muy especial. «Para organizarnos, cada fotógrafo se ocupa del mismo día de cada mes», explica Inés Baucells, fotógrafa de ABC que lleva desde enero retratando el día 22 de cada mes. «1Día1Foto» es un tra-

bajo individual que acabará en una gran exposición coral en el Centro Santa Mónica. El conseller de Cultura, Ferran Mascarell, que apadrina esta iniciativa que se inaugurará el día 1 de enero cree que es muy importante que «estos profesionales que trabajan cada día a pie de calle nos muestren el día a día en las cuarenta y una comarcas de Cataluña».

2014 es un año importante y decisivo para la historia de Cataluña. «Yo

Trabajo de equipo
Cada fotógrafo se ha encargado de realizar una fotografía el mismo día de cada mes

he retratado las banderas catalanas y las españolas que decoran varios puntos de Cataluña; he intentado buscar paisajes originales», comenta Quique García. Pero la política no ha sido el hilo conductor para todos ni mucho menos. Una residencia de ancianos, una protectora de animales, la vida en una masía, el día a día de los pescadores o la abdicación del Rey también tienen un hueco en este gran álbum de fotos que colgará en las paredes del Santa Mónica cuando se acabe el año. La literatura se suma a este proyecto de la mano de doce escritores (desde Eduardo Mendoza, Albert Sánchez Piñol, Josep Ramoneda a Jordi Évole, entre otros) que analizarán un mes del año. Y por último, un documental retransmitirá este trabajo en equipo.

Fotografia

El World Press Photo mira cap a casa

► Els temes domèstics agafen protagonisme en el festival internacional de fotoperiodisme que arriba a Barcelona

L'EXPOSICIÓ
World Press Photo
► Centre de Cultura Contemporània. c. Montalegre, 5. Barcelona. Fins al 8 de desembre. De dimarts a dijous, d'11 a 20 h; divendres, d'11 a 21 h; dissabte i diumenge, de 10 a 21 h. Entrades: 6 euros. www.cccb.org.

PAU CORTINA/ACN | BARCELONA

Un any més, i ja en són deu, el CCCB acull l'exposició amb les fotografies guanyadores del prestigiós premi internacional World Press Photo. Des de fa una dècada, la Fundació Photographic Social Vision porta a Barcelona les instantànies premiades pel certamen, que enguany en són 130. Des de l'entitat s'observa la presència creixent de realitats i conflictes domèstics, en detriment del fotoperiodisme de guerra o de realitats allunyades. Valgui d'exemple la foto que han escollit per il·lustrar la mostra, guanyadora en la categoria de retrat, d'una noia britànica de 16 anys amb un greu problema d'obesitat. Per quart any consecutiu han estat premiats fotògrafs catalans.

Sílvia Omedes, directora de Photographic Social Vision, explica que «aquest any la mostra està molt ben muntada perquè la gent pugui viu-

re més l'experiència expositiva». A més, recorda que s'ha consolidat la xifra de més de 40.000 visitants que cada any visiten la iniciativa.

La imatge escollida per presentar l'exposició a Barcelona no és la guanyadora del World Press Photo, la fotografia de John Stanmeyer que mostra un grup de migrants africans alçant els mòbils a la nit per trobar cobertura. Com sempre, Barcelona té el seu propi criteri i aquest cop l'escollida ha estat el segon premi en la categoria de retrats, una imatge d'Abbie Trayler-Smith que retrata una adolescent anglesa amb sobrepès que ha decidit operar-se.

Conflictes domèstics

L'exemple serveix a Omedes per fer notar que els conflictes que capten els fotoperiodistes no provenen només «del tercer món o de països en desenvolupament, o en guerra», sinó que aborden problemes «domèstics, que també són importants i sobre els quals cal reflexionar». L'exposició corrobora amb els temes que s'hi representen «l'aposta forta dels fotoperiodistes en els darrers anys per tractar els nostres problemes». Diu Omedes que el World Press Photo es fa ressò de

JOHN STANMEYER/NATIONAL GEOGRAPHIC

Migrants africans a la ciutat de Djibouti buscant cobertura a la nit

les noves tendències, que «fan obrir els ulls i reflexionar sobre qui som nosaltres i els nostres conflictes», més enllà d'ensenyar realitats alienes.

L'altra «nova tendència» que recull l'exposició és el treball multimèdia, que combina la fotografia i el vídeo. «Aquest és un dels suports que el fotoperiodisme està fent servir per explicar històries i arribar a més públics», apunta Omedes. El tercer premi en aquesta categoria ha estat precisament per a l'equip format per David Airol, David Ra-

mos i José Bautista, i el seu curtmetratge documental *Calcio Storico*, sobre la tradició del Calcio Fiorentino, una competició extremadament violenta que se celebra un cop l'any a Florència.

Fotoperiodistes catalans

Airol i companyia no són els únics catalans premiats en aquesta edició del concurs. També ho va ser el jove Pau Barrena, tercer premi en la categoria de Retrats en l'entorn, amb una fotografia d'una núvia berber que espera la cerimònia de

la seva boda tapada amb un vel perquè ningú pot veure la seva cara abans que el nuvi. I també Moisés Samán, segon premi en la categoria de Temes d'Actualitat, amb una instantània d'un fabricant de bombes de les forces rebels sirianes treballant en una fàbrica de la ciutat d'Alep.

«Per quart any consecutiu, fotògrafs catalans estan guanyant en alguna de les categories. Això ens diu que tenim bones escoles i molt de talent, i que per fi hem perdut una mica la por a participar a escala internacional. Els nostres autors estan sent reconeguts fora i desitgem que això animi els nostres mitjans a reconèixer, apostar i protegir el nostre fotoperiodisme», reflexiona Omedes.

La comissària constata que cada cop es publiquen menys fotografies com aquestes a la premsa diària. El fotoperiodisme ha de buscar vies alternatives per difondre's, «i les troba en exposicions com aquesta, en concursos, festivals o galeries». Segons el seu parer, és una «gran pèrdua» que, a dia d'avui, si algú vol tenir accés a aquestes imatges ho tingui més fàcil a través d'espais com l'exposició al CCCB que a la premsa.

Fotoperiodisme

Hi ha un curtmetratge commovedor titulat *One hundredth of a second* que ens mostra una fotògrafa captant imatges al mig d'un conflicte de guerra. El company li demana que segui, però ella, sota els trets, intueix una bona imatge en veure una nena corrents escapant-se de les bales. Llavors, la dona se situa darrere d'unes columnes podent emmarcar en el seu visor la imatge d'un soldat apuntant amb la seva metrallera una nena que mira implorant clemència. Sembla que en aquell moment la periodista dubta entre fer la fotografia que li permetrà constatar la crueltat d'una massacre o cridar per intentar evitar un assassinat sense sentit. El final millor no contar-lo, doncs és un petit curt de tres minuts i mig que val la pena veure a YouTube.

Aleshores, el conflicte reflectiu està servit. Ha d'interve-

Jorge Soler**Auscultant**

@9jsg

jorgesolergonzalez@gmail.com

Trobo ben difícil ficar-se en la pell de qui realitza certs oficis

nir la fotògrafa evitant més morts o ha de fer la seva feina, que és la de mostrar l'actualitat? Trobo ben difícil ficar-se en la pell de qui realitza certs oficis; per fer-ho cal un exercici d'empatia ben complex, fonamentalment perquè és difícil jutjar una decisió sense tenir en compte els valors personals, els que tenim en el nostre bagatge personal, en els que prioritzen unes qualitats respecte d'unes altres. Possiblement ens podríem posar d'acord en una societat utòpica, o davant situacions senzilles, però la nostra realitat no ens serveix per jutjar casos així. Recordin aquella imatge de Kevin Carter d'una nena su-

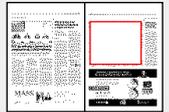
danesa desvalguda en un descampat amb el voltor situat al darrera. Aquella fotografia va guanyar el Premi Pulitzer el 1994. Era una gran al·legoria del que succeïa en aquell país: fam i misèria. El voltor representava el capitalisme, la nena, la pobresa, i el que feia la foto, la indiferència, és a dir, la resta del món que la contempla. Aquell fotògraf va caure en desgràcia després, en rebre greus reprovacions per la seva feina, i finalment es va acabar suicidant.

Acaben d'inaugurar al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona l'exposició del World Press Photo2014. Elegir quina és la millor de les 98.671 enviades és una tasca difícil. La guanyadora ha estat una feta a Djibouti, en un país petit banyat a l'est per les aigües del mar vermell i limitat per Somàlia al sud, Etiòpia a l'oest i Eritrea al nord. Ens mostra nou immigrants africans intentant

trobar cobertura per als seus telèfons mòbils somalis. Reflecteix gent que s'intenta comunicar amb no sabem qui, en un moment d'esperança dintre d'un context de desesperança, un viatge migratori penós amb un destí idealitzat.

Hi ha un espanyol que ha fet fotografies a la zona rebel de Síria i que va aconseguir col·lar-se en una fàbrica de bombes casolana dintre d'una casa d'un barri residencial. Ell diu que li agrada poder contar històries de gent real en moments reals, i així narrar els conflictes i especialment les seves conseqüències, les repercussions i les transformacions del paisatge.

No tot a l'exposició és guerra, però totes les imatges són commovedores, inquietants i ens fan pensar en quina és la història que possiblement hi hagi darrera, almenys sense la indiferència complicat que denunciava Carter, o potser sí.

La vuelta de la publicidad a TVE puede aliviar la presión fiscal de las 'telecos'

La reforma del modelo de financiación del ente permitiría revisar la tasa del 0,9%

elEconomista MADRID.

Las fuerza expansiva de la posible vuelta de la publicidad a RTVE, esgrimida esta semana por el PP ante el Congreso de los Diputados, sacudió sectores que hasta el momento habían permanecido expectantes. Es el caso de los operadores de telecomunicaciones, que consideran que cualquier novedad será bienvenida siempre que les evite pagar la tasa de financiación de RTVE con la que actualmente contribuyen con el 0,9 por ciento de sus ingresos operativos. "No entramos en el modelo de financiación de la televisión pública, pero sí en que sería deseable que desapareciera la tasa de RTVE", indican fuentes del sector.

En cualquier caso, las compañías de telecomunicaciones consultadas se muestran recelosas ante el alcance de la posible reforma. "No damos por supuesto que una reforma de la financiación de TVE acabe con la tasa que sufren las telecos", apuntan. Dicha carga disminuye de un año para otro, ya que en 2013 ascendió a 167 millones, frente a los 215 millones de 2012 y los 239 millones de 2011.

Ingresos RTVE 2011-2013

Cifras en millones de euros

rtve.es

	2011	2012	2013
Ventas	23	28	38,9
Ventas	23	28	30,4
Patrocinios	-	-	8,5
Subvenciones	1.111,7	884,1	797,6
Compensación Servicios Público	544,3	340,9	292,4
Tasa Espacio Radioeléctrico	326,2	326,1	330
Aportaciones operadoras	239,8	215,1	167,8
Complementarias	-	-	-
Donaciones	-	-	4,7
Otros	1,5	2	2,7
Otros Ingresos	13,8	14	12,8
Total	1.148,5	926,1	849,3

Fuente: RTVE.

elEconomista

Por su parte, las asociaciones de telespectadores mostraron opiniones contrapuestas sobre un hipotético retorno de los anuncios a TVE. De esa forma, la Asociación de Usuarios de la Comunicación (AUC) se muestra partidaria de que la publi-

cidad regrese a la cadena pública. "Su eliminación fue un error porque ha abocado a TVE a una pérdida de ingresos que hace peligrar su viabilidad, porque el dinero que le llega por otras vías no es suficiente", declaró a *Servimedia* su presi-

dente, Alejandro Perales. AUC defiende que la publicidad vuelva claramente en forma de anuncios, aunque en una cantidad inferior, con limitaciones horarias o excluyendo al canal infantil, "y que no se recurra al bastardeo de fórmulas como el patrocinio cultural".

En opinión de la Asociación de Telespectadores y Radioyentes (ATR), la publicidad de TVE es "una competencia desleal con las cadenas privadas, ya que se estaría financiando con dinero de los Pre-

Los operadores de telefonía aportaron el año pasado a RTVE más de 167 millones de euros

supuestos del Estado y con dinero del mercado". "Si la televisión pública es de todos, ¿por qué no pagarla todos, es decir, a través de los Presupuestos Generales del Estado?", señaló Mariano González, portavoz de la ATR.

EMPRESA UNIDAD EDITORIAL

ACLARACIÓN ANTE LA SOLICITUD JUDICIAL DE PEDRO J. RAMÍREZ

El grupo expone que no pretende limitar la libertad de expresión, sino aplicar los acuerdos

EL MUNDO MADRID

Ante el anuncio de Pedro J. Ramírez de que habría presentado una solicitud judicial de medidas cautelares frente a Unidad Editorial por una presunta vulneración de su derecho a la libertad de expresión, la empresa editora de EL

MUNDO quiere hacer las siguientes puntualizaciones.

1. La relación laboral que unía a Pedro J. Ramírez con Unidad Editorial fue extinguida con efectos del día 31 de enero de 2014 de mutuo acuerdo.

2. Ante los graves, reiterados e insubsanables incumplimientos por parte de Pedro J. Ramírez de los deberes de lealtad y confidencialidad asumidos en el acuerdo suscrito, Unidad Editorial comunicó formalmente a Pedro J. Ramírez el 7 de noviembre de 2014 la finalización de su colaboración semanal con EL MUNDO, antes de que éste enviase su última *carta* a la dirección del diario. No tiene fundamento, por tanto, relacionar esta decisión con ningún tipo de censura. Fue la terminación de la relación de colaboración, comunicada en tiempo y forma, y no el contenido de la carta de Pedro J. Ramírez, lo que explica su no publicación.

3. Unidad Editorial no pretende limitar en absoluto la libertad de

expresión de Pedro J. Ramírez, sino aplicar su contrato laboral y los acuerdos que él firmó libremente y que regulan los términos de su relación con la empresa editora de EL MUNDO tras su salida de la dirección. En estos contratos, Pedro J. Ramírez asumió una obligación de no competencia con Unidad Editorial, por la que fue debidamente remunerado durante la vigencia de su contrato laboral. El cumplimiento de esta obligación de no competencia no supone ninguna limitación a su libertad de expresión sino, simplemente, cumplir los contratos, que son ley entre las partes. Pedro J. Ramírez podrá expresar libremente sus opiniones en las formas y maneras que tenga por oportuno, siempre que no supongan competir con su antiguo empleador.

4. La obligación de no competencia libremente asumida por Pedro J. Ramírez con Unidad Editorial en su contrato laboral no está en absoluto vinculada a las colaboraciones en su artículo semanal en EL MUNDO bajo el título *Cartas de un arponero ingenuo* y en la revista *La Aventura de la Historia*. Estas colaboraciones eran remuneradas de forma independiente.

5. Por último, desde Unidad Editorial se quiere manifestar el malestar por esta polémica que nunca ha pretendido alimentar con Pedro J. Ramírez, fundador y uno de los principales artífices de los grandes éxitos del diario EL MUNDO a lo largo de los más de 24 años que permaneció al frente de la dirección del periódico.

Les televisions autonòmiques podran tornar a desgravar l'IVA

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

TV3 podrà tornar a desgravar-se tot l'IVA a partir del 2015, de manera que recuperarà la possibilitat d'ingressar uns 25 milions d'euros anuals que se li han discutit en els exercicis del 2012, 2013 i 2014. Així es desprèn de la moció negociada pel PP, el PSOE, CiU i el PAR arran del conflicte que s'ha obert entre algunes televisions autonòmiques i l'Estat per un canvi de criteri a l'hora d'interpretar la llei que dictamina quin percentatge d'IVA poden reclamar aquests canals, tot i ser serveis públics. L'esmena s'ha incorporat a la reforma fiscal debatuda ahir pel Congrés.

Amb tot, aquest retorn a la situació anterior al 2012 no pressuposa que Hisenda renunciï als processos de reclamació que té en marxa contra diversos canals. En el cas de TV3, li reclama 80,5 milions d'euros (comptant-hi l'IVA del 2014, que l'Estat ja no està abonant). La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals té previst reclamar aquesta quantitat per la via judicial, atenent un precedent d'anys enrere, en què la justícia europea va donar la raó a les televisions autonòmiques. Amb tot, els canals autonòmics veuen la introducció d'aquestes esmenes com a possible palanca argumentativa a l'hora de demanar que per als exercicis compresos entre el 2012 i el 2014 es respecti el criteri vigent anteriorment (i que serà també el del 2015 en endavant). TV3 està a l'espera que Hisenda respongui a les al·legacions presentades en forma d'una liquidació definitiva de l'IVA, que hauria d'arribar durant les setmanes vinents. —

Brauli Duart, president de la CCMA. PERE TORDERA

El telefilm de Malàisia 'The Game 2' competirà a la secció oficial del Zoom ■ ZOOM

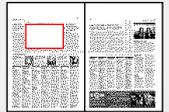
El Festival Zoom amplia els horitzons

■ Del 26 al 30 de novembre es podran veure a Igualada telefilms d'arreu

Redacció
IGUALADA

El Festival Zoom d'Igualada presenta enguany la seva edició més internacional. Per primer cop, el festival de cinema per a televisió presenta produccions de ficció d'arreu del món, entre les quals hi ha telefilms de Taiwan, una producció de Malàisia i dues d'alemanyes, a banda de les produccions catalanes *Les nenes no haurien de jugar a futbol*, *El cafè de la*

Marina –que inaugura el festival– i *Prim, el assassinato de la calle Turco*. En la presentació de l'edició d'enguany del festival, ahir a Barcelona, el director, Jordi Comellas, va subratllar que el Zoom sempre ha tingut un vessant internacional amb les pel·lícules europees, però que enguany "s'ha obert la convocatòria a la resta del món". Segons Comellas, el futur del festival és "el camí cap a la internacionalització". El Festival Zoom ha decidit que els premis d'honor de la seva dotzena edició recaiguin en el comunicador Manel Fuentes, l'actriu Emma Vilarasau i la productora Gestmusic. ■

L'editora d'El Mundo diu que no ha censurat Pedro J. Ramírez

► Unidad Editorial defensa que l'exdirector del diari és lliure sempre que no competeixi amb l'empresa

EFE | MADRID

■ Unidad Editorial va assegurar ahir que l'exdirector del diari El Mundo, Pedro J. Ramírez, pot expressar «lliurement les seves opinions» sempre que això no suposi «competir amb la seva antiga empresa», ja que va assumir una obligació de «no competència» amb l'empresa editora. El periodista va anunciar dimecres que ha sol·licitat als jutjats mesures urgents per poder seguir escrivint

en aquest rotatiu o per fer-ho en un altre mitjà de comunicació, de manera que «per primera vegada en democràcia» un jutge haurà de resoldre si un periodista pot tenir prohibit el exercici de la seva professió.

L'empresa nega aquesta presumpta vulneració del seu dret a la llibertat d'expressió, en una nota informativa, i aclareix que la relació laboral que unia Pedro J. Ramírez amb Unidad Editorial va ser extingida el mes de gener passat de mutu acord. «Davant els greus, reiterats i inesmencables incompliments» per part del periodista dels «deures de lleialtat i confidencialitat assumits en l'acord subscrit», prossegueix l'empresa

editora, se li va comunicar formalment el 7 de novembre la finalització de la seva col·laboració setmanal amb El Mundo. Abans, precisa, que «aquest enviés la seva última carta», que no es va publicar, de manera que l'editorial aclareix que «no té fonament» relacionar la decisió amb la censura.

«Va ser la finalització de la relació de col·laboració, comunicada en temps i forma, i no el contingut de la carta de Pedro J. Ramírez, el que explica la seva no-publicació», afegix. Unidad Editorial manifesta, així mateix, que no pretén limitar «en absolut» la llibertat d'expressió de Pedro J., sinó aplicar el seu contracte laboral i els acords que ell va signar «lliurement».

BONDIA

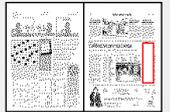

ANTONI BASSAS

DIRECTOR AUDIOVISUAL

Quan la destitució és un honor

Ahir el periodista Oriol Nolis va enviar aquest tuit: “La direcció d’informatius de TVE em comunica que deixo de presentar el *Telediario del fin de semana*”. Twitter es va omplir de missatges de companys de Barcelona i de Madrid, que lamentaven una destitució que no és més que censura. Nolis va obrir el *Telediario* del 9-N informant clarament a tots els espanyols del que estava passant a Catalunya: “Una consulta no autoritzada sobre el seu futur estatus polític”, i li va donar el temps i el to que els comissaris del PP no volien. Diumenge va passar semblantment amb el congrés de Podem. És curiós, ahir Alfonso Guerra afirmava que “a Catalunya hi ha gent que no pot dir el que pensa per por de represàlies professionals”. Oriol, la vida és llarga per als bons professionals.

POLÈMICA

30.000 firmes exigeixen a TVE que entrevisti Pablo Iglesias

Queixes del consell
d'Informatius de l'ens

Més de 30.000 persones en tot just dos dies han demanat a RTVE que entrevisti el secretari general de Podem, Pablo Iglesias, o un portaveu de la formació política en algun espai de la cadena pública. La petició és una iniciativa del periodista madrileny Juan Manuel Fernández a través de Change.org, que assegura que és a títol personal i apel·lant a l'obligació de TVE de donar veu a un partit polític que ha demostrat el seu pes en la societat". En aquesta mateixa línia, el Consell d'Informatius de TVE ha protestat per un veto inacceptable que podria ser interpretat com a censura en el cas de Podem, que encara no ha estat entrevistat. D'altra banda, el presentador del *Telediario fin de semana* a La 1, Oriol Nolis, ha estat apartat del càrrec perquè "comença una nova etapa", segons la direcció de l'àrea.

OFERTA CANINA

Inaugurada a Alemanya una TV per a gossos

La plataforma de televisió Entertain, de Deutsche Telekom, ha estrenat a Alemanya DogTV, canal concebut especialment per als gossos, que arriba a Europa dos anys després de néixer als EUA. Uns set milions de gossos és l'audiència potencial d'una programació desenvolupada després d'investigar i analitzar el comportament dels gossos. ≡

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col.legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
21/11/14	Ana Magaldi, la 'fiscal de hierro' de Barcelona pone a sus colegas amotinados en su sitio / Vozpopuli	26	2
21/11/14	Els fiscals minimitzen la crisi per la querella a Mas / El Periódico de Catalunya	28	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
21/11/14	I la causa general contra la pederàstia? / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	31	1
21/11/14	Coca-Cola nombra nueva directora de comunicación a Leticia Iglesias, periodista de T5 / PRNoticias	32	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Ana Magaldi, la 'fiscal de hierro' de Barcelona pone a sus colegas amotinados en su sitio

Viernes, 21 de noviembre de 2014

Siempre habla en castellano cuando hay medios de comunicación nacionales presentes. "Una cortesía", explica Ana Magaldi, cabello blanco y cortado a lo garçon, voz poderosa y actitudes firmes. Hace dos años, al tomar posesión de la jefatura del Ministerio Público barcelonés, alguien la bautizó como 'la fiscal de puño de hierro'. Pronunció su discurso prácticamene en castellano. "Soy de Gerona", dijo Ana María Magaldi Paternostro, " mi lengua materna es el catalán . En nuestra comunidad tenemos dos lenguas oficiales y utilizo las dos habitualmente". Pero eligió el castellano para esa ceremonia porque allí había presentes 41 fiscales incorporados recientemente que aún no lo hablan. "Una cortesía", dijo también entonces. Recurrió al catalán, naturalmente, para dirigirse a su familia, allí presente, así como a las autoridades de la consejería de Justicia. Magaldi tiene las cosas mucho más claras que alguno de sus compañeros fiscales. Dijo en su discurso que intentaría mantener la fiscalía de Barcelona como "una fiscalía pionera", pero sin olvidar que se trata de una institución jerárquica, timoneada por el fiscal general del Estado y con su puerto base en Madrid. Algo que ahora, en algunos despachos de la fiscalía catalana, no termina de entenderse. O de asumirse. Defensa de dos fiscales anticorrupción También se ganó a sus compañeros cuando defendió a sendos fiscales anticorrupción que habían sido obejto de potentes críticas por parte de un sindicato policial con relación al caso Palau. Los sindicalistas reprochaban la escasa atención profesional desarrollada por los fiscales en el asunto. Magaldi hizo lo que no se había hecho desde Madrid. Los defendió y elogió en presencia de todas las autoridades de la Fiscalía General del Estado allí presentes. Una reunión excepcional No todos en el cuerpo de fiscales parecen recordar este criterio. Los nueve miembros de la Fiscalía Superior de Cataluña acaban de demostrarlo con su negativa a impulsar una querrela contra los responsables de la Generalitat el 9N. Tanto, que su jefe superior jerárquico, Torres-Dulce , hubo de convocar a la Junta de Fiscales de Sala , lo que no ocurría desde hace diez años, para conseguir su respaldo y sacar adelante la querrela contra Artur Mas y miembros de su gobierno. Magaldi tiene las cosas mucho más claras que alguno de sus compañeros fiscales Magaldi reunió este jueves a los medios para dejar bien claro que no todos los fiscales son iguales, argumentó que no quería poner distancia con los supuestamente 'amotinados' y que hablar de 'insurrección' o de 'fiscales catalanes' es un error que no se comparece con la realidad. Los nueve fiscales del TSJ de Cataluña no son todos los 'fiscales catalanes', vino a decir la fiscal jefe de Barcelona y añadió que no cabe hablar de sublevación ni de discuales porque los más de trescientos representantes del Ministerio Público que ejercen en Cataluña no se han pronunciado sobre la querrela contra Mas. "La gran mayoría de los fiscales de Cataluña no han tomado parte en la polémica ", aseveró, "porque es competencia exclusiva del Fiscal General de Cataluña y del Fiscal General del Estado". No se permitieron preguntas por lo que el

Colegio de Periodistas de Cataluña , tan escasamente belicoso con determinados comportamientos de la Generalitat y alrededores, decidió emitir una nota de protesta. También este jueves Torres-Dulce declaró que no cabe hablar de insurrección ni de amotinamiento porque no ha habido tal cosa. Palabras balsámicas sin apenas efecto inmediato en un cuerpo erizado de problemas y desencuentros. La comparecencia ante los medios de Ana Magaldi evidenciaba el clima de malestar en el estamento fiscal de Cataluña. Y no todo quedó en meras palabras de la rueda de prensa. Los fiscales de Barcelona, con el visto bueno de la Fiscalía General del Estado, pedirá que se reabran todas las denuncias archivadas por juzgados de instrucción de la provincia sobre el 9N . Según la Fiscalía que dirige Magaldi, existen indicios de delito en relación con determinados episodios que tuvieron lugar en torno a la consulta. Hay al menos una treintena de denuncias presentadas, que aguardan en cajones de diferentes juzgados. Los fiscales barceloneses reclaman ahora que, en los casos de denuncias en los que los juzgados decidieron inhibirse, se eleven al Tribunal Superior de Justicia de Cataluña. Es decir, una actitud radicalmente contraria a la mantenida por Romero de Tejada, el fiscal superior de Cataluña, quien evitó, junto a sus nueve compañeros de la Junta del TSJC, presentar la querrela contra Mas y su Gobierno. No lo consideraban procedente, dijo Romero de Tejada , quien ocupa ese cargo precisamente por decisión de Torres-Dulce, a quien ha puesto ante el mayor compromiso de su carrera. Dos casos opuestos Romero de Tejada es la antítesis de Magaldi. Hombre de excelente formación pero poco decidido, receloso y algo pusilánime , al decir de algunos de sus compañeros. Está ahora muy preocupado por la imagen mediática que ha ofrecido a lo largo de estos días y considera que es muy injusto el tratamiento que se le ha deparado. El principal problema de la familia jurídica catalana es su simbiosis con la ideología En el envés de la moneda está Ana Magaldi, inflexible y tenaz, también de una formación jurídica muy sólida y muy bien valorada por sus compañeros togados. El principal problema de la familia jurídica catalana es su simbiosis con el medio , con la ideología de la instancia política que rige la Comunidad, tal y como explicaba el miércoles Muriel Casals, presidenta de Omnium Cultural, una de las dos patas 'cívicas' que utiliza el Gobierno catalán para sus movilizaciones ciudadanas. La tensión va en aumento y el nivel de resistencia de los jueces y fiscales que no se identifican con el soberanismo que impulsa del Govern va perdiendo pie en muchos de los casos. De ahí lo ejemplar del caso de Magaldi, catalana, de Gerona, treinta años en la carrera, impecable jurista y en las antípodas de los fiscales que contemporizan o se pliegan a los deseos de la Generalitat, a decir de medios judiciales de esa comunidad.

Els fiscals minimitzen la crisi per la querella a Mas

Viernes, 21 de noviembre de 2014

Divendres, 21 de novembre del 2014 La fiscal en cap de Barcelona renya la premsa per la querella a Mas. El fiscal general de l'Estat, Eduardo Torres-Dulce, i la fiscal en cap de Barcelona, Ana Magaldi, van negar ahir, en actes diferents, un cisma en la fiscalia per la presentació de la querella contra el president, Artur Mas, i van rebaixar l'enfrontament a una «discrepància jurídica», segons el cap del ministeri públic. Mentrestant, avui està previst que es presenti l'anunciada querella contra Mas, la vicepresidenta, Joana Ortega, i la consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, per quatre delictes. La fiscal en cap de Barcelona va convocar ahir els mitjans de comunicació per llegir una declaració, en to aïrat, sense permetre preguntes. El Col·legi de Periodistes de Catalunya va expressar el seu rebuig per la compareixença de Magaldi per no permetre preguntes. «Suposa un menyspreu a la professió periodística», va assenyalar. Magaldi va reconèixer que es va celebrar, a petició de 13 fiscals, una junta de coordinació dimecres, el mateix dia que es va reunir la junta de fiscals de sala a Madrid. En la reunió de Barcelona es va analitzar el malestar de «molts fiscals» de Barcelona pels «termes de les informacions» que havien aparegut sobre la pugna mantinguda pels membres de la Fiscalia Superior de Catalunya amb el fiscal general de l'Estat sobre l'oposició a actuar contra Mas. Magaldi va renyar la premsa i va assegurar que expressions com «fiscals catalans es rebel·len» o «fiscals catalans s'oposen» han creat «una aparença d'actitud insurreccional generalitzada que en absolut es correspon a la realitat, però que, per la seva reiteració i persistència en el temps, em fa pensar que a algun o alguns devia interessar que es mantingués». Va insistir a dir que «no existeix un col·lectiu de fiscals catalans que prenguin postura», sinó que la fiscalia superior, en el marc de les seves competències, va adoptar unes decisions que a ella no li «correspon en absolut valorar» i va aclarir que la resta dels 389 fiscals que exerceixen a Catalunya «no han adoptat cap posició» respecte de la querella contra Mas. «No ens correspon ni ens competeix», va assegurar. EXAGERACIÓ / Torres-Dulce va titllar d'«exageració» i de falsedat afirmar que a Catalunya hi hagi fiscals «rebels o amotinats». Va defensar l'actuació de José María Romero de Tejada i els altres vuit fiscals dissidents: «Han pres una decisió jurídica». La seva posició la va analitzar la junta de fiscals de sala i va treure la raó als catalans. El fiscal general va defensar la seva actuació en aquesta crisi al considerar que s'han complert «escrupolosament» els principis que ordenen l'activitat de la fiscalia i que són: «Escoltar sempre els fiscals, subjectar-se a la legalitat, comportar-se amb imparcialitat i funcionar sota els principis d'unitat d'actuació i dependència jeràrquica». Fonts fiscals han revelat que en la reunió celebrada per la cúpula fiscal no es va retreure als col·legues de la Fiscalia Superior de Catalunya la seva actuació. Amb una detinguda anàlisi jurídica, van indicar, es van rebutjar els seus arguments perquè, entre altres coses, van utilitzar jurisprudència que no tenia relació amb aquest cas. «Citaven el cas d'un alcalde que no obeeix una sentència del contenciós i que edifica en una zona en contra de l'opinió del tribunal, i no és el mateix supòsit

Audiencia: 59.765

Ranking: 5

VPE: 418

Página: 2

Tipología: online

», van afegir les fonts consultades.

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

I la causa general contra la pederàstia?

Viernes, 21 de noviembre de 2014

L'actual escàndol per presumptes delictes d'abusos de menors a la Diòcesi de Granada ha tornat a posar en primer pla el drama de la pederàstia dins de l'Església Catòlica a l'Estat espanyol. Aquesta vegada la cobertura mediàtica del cas ha estat més intensa que en ocasions anteriors, però això probablement tingui relació amb la intervenció directa del Papa Francesc, que ha actuat amb una determinació que no sembla que tingui la Conferència Episcopal espanyola. Potser la intervenció papal també ha influït en el conjunt de mitjans de comunicació, que aquest cop han trencat la seva tendència abúlica tradicional en aquest camp. Però d'una manera similar a com ha passat amb el cas dels nens robats un afer que com el de la pederàstia sembla tenir unes dimensions impossibles d'imaginar sense unes estructures organitzatives mínimament i, sobretot, unes llacunes d'impunitat importants i a alt nivell- continua sense abordar-se d'una forma global. Cada escàndol de pederàstia igual que cada cas de nadó robat- saborda de forma aïllada, quasi anecdòticament i passant per alt en quin context era possible que aquests delictes es produïssin de forma sistemàtica, impune i, sovint, dilatats en el temps. El reconeixement de la gravetat del problema ha arribat abans del mateix Vaticà que dels analistes mediàtics. En altres països com els Estats Units, Alemanya, Austràlia o Bèlgica; i fins i tot a Irlanda, on l'Església Catòlica hi ha tingut històricament una enorme influència, hi ha hagut autèntics moviments tectònics, s'ha arribat a demanar explicacions als primers responsables de la jerarquia eclesial i s'ha produït una responsabilització de tota l'estructura on podien encara que sigui per omissió- desenvolupar-se aquestes pràctiques. A Mèxic s'han destapat els abusos sistemàtics dins els Legionaris de Crist, tot i el seu enorme poder i influència, fins a arribar al seu màxim responsable i fundador, Marcial Maciel. Una organització, per cert, amb molta presència a l'Estat espanyol, on compta amb escoles i seminaris sobre els quals ha planat sovint l'ombra de la sospita sense que mai ningú shagi atrevit a investigar-ho. Les recopilacions de casos amb les respectives actuacions en cadascun dels responsables eclesiàstics de torn- com aquest elaborat per l'Observatori de la Laïcitat o llibres com el del polèmic Pepe Rodríguez, fan pensar que l'Estat espanyol no podria allunyar-se tant dels altres llocs on sí que s'han iniciat investigacions més sistemàtiques. És cert que els mitjans no tenen tota la responsabilitat en aquesta inacció. En cap moment s'han iniciat causes judicials denvergadura o iniciatives polítiques que poguessin generar informació i dades que facilitessin l'acció periodística. Tampoc hi ha hagut moviments organitzats de víctimes com sí que ha passat als EUA o Irlanda, però els escassos intents en aquest sentit, com el col·lectiu Església sense Abusos han estat pràcticament desmantellats enmig del desinterès i silenciament mediàtic.

Coca-Cola nombra nueva directora de comunicación a Leticia Iglesias, periodista de T5

Viernes, 21 de noviembre de 2014

La conocida periodista y presentadora del informativo matinal de Telecinco, Leticia Iglesias, se ha convertido en la nueva Media Relations Director de Coca-Cola, en sustitución de Carlos Chaguaceda, quien abandonó la compañía hace ya casi un año. Coca-Cola refuerza así su departamento de Comunicación y Asuntos Públicos en una nueva etapa en la las áreas de audiovisual y digital van a cobrar un protagonismo destacado, según han anunciado fuentes de la empresa. Hace unos días conocíamos la noticia del nuevo puesto que ocupa Carlos Chaguaceda tras . Ahora se cierra el ciclo con el nombramiento de Leticia Iglesias como Media Relations Director de la compañía. La periodista cuenta con una larga trayectoria profesional en el área de la Comunicación y está especializada en Economía y Finanzas por el Instituto de Empresa. Además, es Licenciada en periodismo en la Universidad de Santiago de Compostela y Máster en Periodismo Audiovisual por el IEPA-CES. La periodista comenzó su andadura en Televisión Española y Radio Galega tras obtener su título de grado; aunque también pasó por los canales de Expansión TV como corresponsal de la Bolsa de Madrid. Desde 2004, Leticia Iglesias está al frente de informativos matinales, primero en la edición de los informativos de CNN+ (donde comenzó en 2004 en la sección de Economía) y, ya desde 2011, para el grupo de Comunicación Mediaset. Por esta última labor ha recibido el premio Antena de Plata de Televisión. La nueva Media Relations Director de la compañía asegura que es un privilegio y un orgullo asumir este nuevo cargo en Coca-Cola, una marca cuyo ADN y valores he compartido desde siempre y, muy especialmente, en una división como la española que se ha caracterizado por liderar proyectos de Marketing y de Comunicación que han dejado huella en la sociedad. Afronto este proyecto con energía, ilusión y responsabilidad, así como con el convencimiento de que la Comunicación corporativa y de marca atraviesan un momento crucial en el que hay mucho por hacer y mucho por innovar, algo en lo que Coca-Cola es pionera. Por su parte Miguel Mira, Public Affairs & Communications Director de la compañía, asegura que estamos convencidos de que la trayectoria y el conocimiento de Leticia Iglesias aportarán un gran valor al proyecto Coca-Cola y nos ayudarán a reforzar la Comunicación en un tiempo en el que los ciudadanos demandan cada vez más contenidos audiovisuales y en el que una relación estrecha con los medios de Comunicación es vital.